

Bogusław Abramek

Strobin, pow. Wieluń

Informator Archeologiczny : badania 4, 106-107

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rowej, 1 grób jamowy nieznacznie uszkodzony z okresu późnolateńskiego oraz 33 groby szkieletowe z końca starszego i młodszego okresu wpływów rzymskich oraz 6 jam nieoznaczonej funkcji.

Grób neolityczny zawierał toporek kamienny, wiór krzemienisty, duży paciorek bursztynowy oraz 2 kawałki surowca krzemienistego. Kości szkieletu zachowały się w stanie kompletnego rozkładu.

Grób późnolateński zawierał fragmenty 2 zapinek żelaznych, noż żelazny sierpikowaty oraz brązową bransoletę zachowaną we fragmentach.

33 groby szkieletowe pochodzą w przeważającej większości z młodszego okresu wpływów rzymskich. Prawie wszystkie groby nosiły ślady rabunku. W nielicznych wypadkach stwierdzono ślady po kłodach drewnianych, które zostały zniszczone przez wtórne wkopy rabunkowe. W jednym z grobów (nr 379) stwierdzono pochówek kobiety wraz z noworodkiem. W skład inwentarza grobów szkieletowych wchodziło m.in.: kilkanaście zapinek brązowych i zapinka żelazna, igły brązowe, szpile haczykowate, sprzączki brązowe, przęśliki gliniane oraz kilka paciorków bursztynowych i kilkanaście paciorków szklanych.

Po raz pierwszy na cmentarzysku w Pruszczu Gdańskim odkryto monetę srebrną w postaci denara Trajana. Znajdowała się ona w grobie szkieletowym noszącym ślady rabunku.

Zaplanowano kontynuację badań na następny rok.

STROBIN, pow. Wieluń

Muzeum Ziemi Wieluńskiej w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek. Finansował WKZ w Łodzi. Drugi sezon badań. Osada z okresu późnolateńskiego i wczesnorzymskiego.

Badania prowadzono jednocześnie w dwu punktach osady, w bezpośrednim sąsiedztwie wykopu z 1969 r. oraz w miejscu, gdzie stosunkowo najlepiej widoczne są ślady przypuszczalnego wału. Wykop ten usytuowany był prostopadle do linii przebiegu wału i wynosił 17 m długości oraz 150 cm szerokości.

W obrębie wykopu I odkryto ślady dwóch chat prostokątnych z zachowanymi dobrze dołkami po słupach. Wymiary chat wynosiły $4 \times 2,80$ m i 4×3 m. W chacie większej, w narożniku NW, znajdowało się wyłożone gliną palenisko. Grubość warstwy kulturowej w obrębie chat wynosiła 60—70 cm. Inwentarz zabytkowy stanowiła głównie ceramika oraz kości zwierzęce. Ponadto znaleziono 1 przęślik, igłę i fragmenty nieokreślonych przedmiotów metalowych. Często także znajdowano pojedyncze bryły żużlu.

W dalszym ciągu przeważa ilościowo ceramika grubościenna i chropowata, więcej jednak, w porównaniu do ubiegłego roku, znajduje się u-

łanek naczyń czernionych i gładzonych. W wykopie I odkryto jeszcze jamę owalną o wymiarach $1,0 \times 1,80$ m oraz część szczytową następnej chaty. Reszta tej chaty znajduje się w strefie przeznaczonej do następnych badań. O wiele ciekawsze i interesujące okazały się wyniki prac prowadzonych w wykopie II. Natrafiono tu bowiem na warstwę spalenizny szerokości około 4 m, biegnącą równolegle z identyfikowanym wałem. W warstwie tej znajdowało się dużo węgla drzewnych, przepalanej gliny i niewielkich kamieni. Ceramika z warstwy kulturowej i obiektów jest taka sama jak ceramika znaleziona w warstwie spalenizny. Ponadto na spodzie tej warstwy widoczne były smugi ciemne ziemi, jakby ślady po zalegającym tu drzewie. Warstwa kulturowa kończyła się właśnie w tym miejscu. Z uzyskanych obserwacji wynika, że osada otoczona była jakąś konstrukcją drewnianą zapewne o charakterze obronnym, która spłonęła. Na zewnątrz od wału widoczne jest wyraźne obniżenie terenu, na którym, jak twierdzą mieszkańcy Strobina, jeszcze 50 lat temu znajdowało się duże rozlewisko wody.

Badania będą nadal prowadzone.

STRZELCE, pow. Mogilno

patrz epoka brązu

Stanowisko 4

SUŁKÓW, pow. Głubczyce

Katedra Archeologii Uniwersytetu
Wrocławskiego

Badania prowadziła dr Barbara Czerska. Finansowała Katedra Archeologii UW. Drugi Sezon badań. Stanowisko hutnicze. Okres późnolateński, kultura celtycka.

Stanowisko położone jest na stoku wzniesienia około 100 m na północ od rzeki Cyny. Przebadano obszar 100 m².

Odkryto 6 jam. Największa, jama Nr 11 o wymiarach 5,40 x 3,40 m posiadała palenisko. W jamie tej odkryto trzy warstwy żużli żelaznych i kawałków polepy pochodzących ze zniszczonych pieców do wytopu żelaza. Stwierdzono ślady wytopu żelaza w ogniskach.

Znaleziono kilka zniszczonych przedmiotów żelaznych, trzy paciorki z niebieskiego szkła, kawałki grafitu, fragmenty naczyń obtaczanych na kole garncarskim w tym: naczyń grafitowych, cienkościennych naczyń stołowych i naczyń kuchennych; skorupy naczyń lepionych ręcznie występowały pojedynczo. W warstwie ornej, w warstwie kulturowej i we wszystkich odkrytych jamach występował żużel żelazny, kawałki polepy, niekiedy węgle drzewne.